

la humanitat

ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

Portaveu interior del Partit
Full informatiu n.º 9

1 - 20 de gener de 1977

Preu: 10 Ptes.

FRANCESC VIADIU I VENDRELL

(MEMBRE DEL CONSELL EXECUTIU DE L'ESQUERRA)

FRANCESC VIADIU I VENDRELL. Va néixer a Solsona (Lleida) el dia 15 de setembre de 1.900. Fill únic d'una família de modestos comerciants.

De molt jove va començar a actuar políticament. Tenia solament disset anys quan el varen processar per primera vegada.

L'any 1921 va ingressar a Estat Català. Formava part del grup que, a les comarques lleidatanes, acabdilla va Francesc Arqués (l'home, que l'any 30 introduïa clandestinament Macià a Barcelona) i connectava amb el grup que a Barcelona acabdillava Josep Rovira ("el Pep") i també enllaçava amb els grups resistents de la C.N.T. i la F.A.I. de les conques mineres del Cardener i del Llobregat.

L'any 31, en constituir-se E.R.C., va quedar-hi integrat junt amb el grup d'Estat Català. Va sortir elegit diputat per la circumscripció de Lleida a les eleccions al Parlament de Catalunya.

Pels fets del 6 d'Octubre de 1934 fou processat i empresonat. Primer a la Model i després al vaixell "Argentina".

El gener de l'any 37 es fa càrrec de la Comissaria d'Ordre Públic de la Generalitat a Lleida i posaa ratlla als incontrolats que assolaven les comarques lleidatanes. Exiliat a Montpeller i a Andorra.

A la segona guerra mundial va prendre part en la Resistència.

El Comandament Interalliat va lliurar la medalla de la Llibertat que li havia concedit el Congrés dels Estats Units.

Va retornar a Catalunya a l'any 1952 i en el 53 fou empresonat de nou.

Ha escrit un llibre "Entre el torb i la gestapo", d'una cadena d'evasió, a Andorra, durant la segona guerra mundial.

Militant de l'Esquerra des de la seva fundació, avui és membre del Consell Executiu.

PALLACH

A la matinada del dimarts dia onze de gener moria sobtadament a Barcelona Josep Pallach, Secretari General del Partit Socialista de Catalunya. La notícia es va estendre ràpidament per la ciutat, amb general consternació, tanta era la seva incidència en la vida pública del país.

Josep Pallach i Carolà, veterà lluitador de tota causa noble, no podrà viure els nous temps que ell tant havia contribuït a fer que s'esdevinguessin. Home generós, sempre disposat a donar-ho tot per l'ideal, el seu cor no va poder resistir un esforç tan continuat. Des dels quinze anys fins que li arribà la mort va bregar incansablement, sempre a primera línia i sense defallença.

Milità activament tothora, féu la guerra, patí l'exili, lluità en la clandestinitat, empresonat i fugat diferents vegades, la seva vida és d'un dinamisme extraordinari. I en els espais de calma entre tanta agitació cursà Filosofia i Lletres a Montpeller, practicà a l'Institut Pilot de Montgeron, obtingué el diploma en Psicologia Pedagògica a la Sorbona i al seu retorn es doctorà ací en Ciències de l'Educació. Exercia com a professor de Pedagogia a la Universitat Autònoma de Barcelona.

Nascut a Figueres (Alt Empordà) l'any 1920, fill d'una família modesta i polititzada, va educar-se en una escola laica dirigida per un mestre de la Unió Socialista de Catalunya i d'infant ajudava a comprar i vendre aviram el seu pare, que arribà a regidor de la vila per l'Esquerra Republicana de Catalunya. Als quinze anys va fer-se del Bloc Obrer i Camperol, que després s'integrà al P.O.U.M., on col·laborà amb Andreu Nin. Va prendre part en una sèrie d'organitzacions de resistència, fou uns dels fundadors del Moviment Socialista de Catalunya, que més tard s'escindí en dues tendències, una de les quals va encapçalar. El 1974 va constituir juntament amb E.R.C. el Reagrupament Democràtic i Socialista de Catalunya, en dissoldre's el qual va formar el Partit Socialista de Catalunya. Autor de diferents publicacions i llibres, havent obtingut gran difusió el títol "La Democràcia, per fer què?"

Aquest fou Josep Pallach, home honest i conseqüent amb ell mateix. Amb afinat sentit polític i mestre vocacional, creia que la política era fonamentalment una tasca educativa. La seva dedicació era total i, així, ajudat per la seva clara intel·ligència i una enorme capacitat de treball, va reeixir a ésser considerat per tothom el cap polític indiscutible i ensems un gran pedagog, que va formar escola i era estimat de tots els seus deixebles.

Alguns dels homes de l'Esquerra havien conviscut des de joves amb Pallach, molts d'altres hi compartiren lluites i esperances. Es natural que el sentiment per la seva mort sigui pregon. Algú ha perdut un germà, molts un amic, tots un company estimat. Amb ell ha desaparegut un dels més fermes defensors de la democràcia, el socialisme i la llibertat de Catalunya.

Mai no t'oblidarem, Josep Pallach!